

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 8 năm 2018

Số 406

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hướng tâm thương nhớ có hữu ích gì không ?
- 2) Tại sao quý mến tưởng nhớ hoài ?
- 3) Tận tình xây dựng thì sẽ ra sao ?
- 4) Lý luận ngang ngược chừng nào mới hết ?
- 5) Tại sao sống trên đời phải luân lưu chịu khổ ?
- 6) Tình người là gì ?
- 7) Không khí đổi mới có gì lạ không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic City ngày 15-10-2000 1) Hỏi: <i>Hướng tâm thương nhớ có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thưa, hướng tâm thương nhớ, chỉ có người thật tâm tu hướng tâm mới có giá trị, luồng điện sẽ hội tụ trong ngày chung vui. Kệ: Thành tâm hướng thượng vui thâm tiến Chúc thọ thâm tâm tự giải phiền Nguyên lý Trời ban tình thâm thía Nhớ thương quy hội rất là yên.	Atlantic City ngày 16-10-2000 2) Hỏi: <i>Tại sao quý mến tưởng nhớ hoài ?</i> Đáp: Thưa, quý mến tưởng nhớ nhau hoài là chung đường tiến hóa. Kệ: Chung nhau khai triển tánh tương hòa Cuộc sống an vui lại thiết tha Minh chánh cùng tu không thể đổi Chung đường tiến hóa tự mình qua.
Atlantic City ngày 17-10-2000 3) Hỏi: <i>Tận tình xây dựng thì sẽ ra sao ?</i> Đáp: Thưa, tận tình xây dựng thì mọi sự sẽ thành công. Kệ: Chung hành xây dựng sẽ thành công Tâm không phá hoại sẽ hợp lòng Cùng chung xây dựng đồng thắng tiến Giải tỏa phiền ưu trí vẫn trong.	Atlantic City ngày 18-10-2000 4) Hỏi: <i>Lý luận ngang ngược chừng nào mới hết ?</i> Đáp: Thưa, lý luận ngang ngược cho đến lúc đụng trận sẽ hết. Kệ: Nói năng lộn xộn đến khổ ngu Loạn thuyết bất phân đạo với tà Khùng quần không minh đường tiến hóa Ngu khờ loạn động sống như mù.
Atlantic City ngày 19-10-2000 5) Hỏi: <i>Tại sao sống trên đời phải luân lưu chịu khổ ?</i> Đáp: Thưa, sống trên đời phải luân lưu chịu khổ vì nghiệp lực truyền kiếp. Kệ: Khổ hành tại thế vẫn luân lưu Nhân quả phân minh của mỗi người Nhận lãnh thực hành trong một kiếp Không tu càng khổ chẳng vui cười.	Atlantic City ngày 20-10-2000 6) Hỏi: <i>Tình người là gì ?</i> Đáp: Thưa, tình người là do sự cảm động của mỗi cá nhân, phát tâm thực hành từ thiện. Kệ: Từ bi mở rộng đường chung tiến Giúp đỡ người nghèo tránh nỗi phiền Giá lạnh chính mình trong thân khổ Luân lưu một kiếp tự tâm hiền.
Atlantic City ngày 21-10-2000 7) Hỏi: <i>Không khí đổi mới có gì lạ không ?</i> Đáp: Thưa, không khí đổi mới có phần dễ thở và nhẹ hơn. Kệ: Không khí thanh thanh dễ thực hành Thiền lâu không mệt trí vẫn an Tánh tình thay đổi không mê loạn Thành tâm tu luyện chẳng bàng hoàng.	

MÃU ÁI 121

*Chọn tu sáng tạo đường gương
Hậu sanh phải gắng phải lường tiến tu
Vượt qua động loạn mê mù
Không tham không tiến thân tù bình an.*

Pháp không mặt và gương lành vẫn trường tồn, nhưng tâm người lại đa đoan và tự tạo ra phiền não sai quấy.

*Lo ra động loạn hằng ngày
Tranh nhau chụp giựt tự bày đau thương
Túi tham khó nổi đo lường
Tương giao tương hội trên đường đấu tranh.*

Bước vào sự động loạn thì ai ai cũng muốn làm thầy, tự cao, cho mình là hiểu đời và minh đạo, cố ý moi móc lẫn nhau rồi cũng chẳng đi đến đâu.

*Pháp môn Phật tiến nhiệm mầu
Công phu nhập định bộ đầu khai thông
Mâu-ni xuất hiện chuyển vòng
Giao du khắp cảnh trời trong cảnh trời.*

Phật trước kia cùng là mang thể xác của con người, nhưng Ngài tự chuyển về sự sáng suốt ở bên trên cho nên Ngài mới quên thể sự đấu tranh tạm bợ, đạt đến mức độ tứ đại giai không, nhiên hậu mới nhập niết bàn. Gương lành ấy vẫn trường tồn trong tâm khảm của mọi người. Vậy chúng ta nên hành để sớm tiến tới con đường mền cảm ấy mà mọi người đã tự nung nấu.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 28/4/1973)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 27-01-1998

Kính thưa Thầy,

Con tên là LKH, 42 tuổi đi bán hàng bông, chồng con tài xế chạy xe mướn. Nay con theo PLVV được 3 năm thì mọi chuyện gia đình đều thay đổi.

Kính thưa Thầy, tự nhiên chồng con mang phải chứng bệnh nan y, như đau thần kinh tọa, viêm khớp, chạy hết tiền nhưng không hết bệnh. Nay lại phải đeo thêm chứng bệnh lao thời kỳ thứ 2, đi lại khó khăn. Con không đi bán được như hồi trước, con phải cho hai đứa con gái con nghỉ học, đứa lớn 15 tuổi, đứa kế 13 tuổi đi làm để phụ cho gia đình lo thuốc cho anh ấy.

Con út nhỏ 11 tuổi còn đi học, con khổ sở lắm. Con nghĩ chắc kiếp trước con không tu nên kiếp này con mới khổ. Con khổ vì chồng con, duyên nghiệp, nên con tu không đạt được, khó hòa, khó tiến. Con không hiểu giá trị tâm linh và đạo đức. Tâm con không được ổn định mặc dù cố gắng dẹp bỏ tự ái, trở về thanh tịnh, nhưng không được. Thầy ơi! Mỗi lần con ngồi thiền chừng 30 phút là đầu con nghĩ lung tung. Con không thiền được, con soi hồn chừng 10 phút là cũng bỏ, vậy con phải làm sao để dẹp bỏ hết phiền não để có thể tiến bước trên đường tu học ?

Con mong Thầy xót thương mà chỉ dạy cho con để con được hiểu cái gì mà gọi là siêu mẫn, siêu diệu của Thượng đế đã ân ban.

Con xin ngừng bút và chúc Thầy thêm tuổi thọ.

Kính bái,
LKH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 3/5/98

KHạ con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/1/98, được biết con đang sống trong mọi sự khổ tâm của nghiệp lực gia cang đang lôi cuốn. Ở đời này có khổ, khổ, khổ thì mới bằng lòng bước vào biên giới Phật pháp mà tu. Vạn sự khởi đầu nan, con đã gieo một tập quán nông cạn của tình đời đen bạc thì óc của con lúc nào cũng động. Nhìn thấy, nghe thấy mà không làm được gì hữu ích cho chính con, tức là hướng ngoại, tạo loạn trong nội tâm. Nay con gặp được pháp lành tự cứu, tức là giải phần trước, lưu phần thanh, hướng về Trời Phật mà tiến hóa, hướng về Trời Phật là tâm thức tự buông bỏ mọi trước khí trong nội tâm, trì niệm Phật thường xuyên tự giải cứu, trì tâm hành pháp từ động tới tịnh, thì mới cảm thức được sự nâng niu của Trời Phật đã và đang diu tiến tâm linh của chính con.

Pháp sẽ giúp con khai triển tâm thức. Qua pháp Soi Hồn và PLTC, liên tục niệm Phật và hành pháp, từ từ mọi sự sẽ được ổn định từ tâm lẫn thân cho đến gia đình, sẽ ý thức được căn bản của Trời Phật ân độ mà tu. Con có tâm, có xác mà không hành và tự khôi phục được sự quân bình của nội tâm thì uổng cho một kiếp làm người. Con tu để tự cứu con và khai triển từ trường điển quang trong con thì thanh tịnh mới phụ giúp cho gia đình của con được may mắn và bình an. Con đang đóng vai trò hiền thê và từ mẫu. Không tu tức là thiếu nhịn nhục, làm sao xây dựng cho gia cang tốt được? Chồng con đều là nghiệp lực trong cuộc sống, vợ và mẹ hiền thiếu thanh tịnh và nhịn nhục thì gia cang bất ổn, nhiệm vụ học từ bi và thực hiện từ bi của con là quan trọng nhất trong gia đình. Nếu con bấn loạn thì gia đình không ổn, làm sao tu được? Tiên Phật cũng nhờ nhịn nhục mà hình thành cứu độ quần sanh. Con muốn giải nạn thì phải thành tâm hành pháp, thì sẽ bớt nạn tai và dịp may sẽ tái hồi.

Chúc con vui tiến trong nhịn nhục hành pháp.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng- Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Seattle, ngày 7 tháng 6 năm 1982
NGƯỜI TỊ NẠN ĐÔNG DƯƠNG

Thiên cơ chuyển động quy chơn trạng
Thế giới tình thương lại mở màn
Cứu vớt con người nan giải thoát
Từ bi cứu độ giải hoang mang.

Hoang mang thế cảnh rộn ràng
Tranh đua chen ép khó an tâm hồn
Giứt sanh nguyên lý sanh tồn
Khổ đau tự thức ác ôn tiêu trừ
Chẳng còn dở khóc dở cười¹

Người người quy một người người cảm giao
Đông Dương mảnh đất tô màu
Học rồi tự tiến trước sau dung hòa
Bình tâm tưởng nhớ quê nhà
Quê Me sẵn có tự hòa tâm can
Lệ rơi tuôn chảy hai hàng
Vì lòng thương nhớ luận bàn thức tâm
Tình Trời siêu diệu siêu âm
Dìu cho nhân loại tiến thâm nơi nơi
Trăm điều quy luật của Trời
Xác thân đau khổ hồn thời thức tâm
Thực hành siêu diệu thậm thâm
Lấy không làm đích tự tầm đến nơi
Tình thương ban rải con ơi
Cha Trời phán xét cuộc đời dở hay
Tu thời trở lại có ngày
Quê hương vui đẹp ngộ Thầy trong tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

¹ Dở khóc dở cười: Gặp hoàn cảnh trở trêu nhưng phải gượng cười.

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Sáu

TÁNH TRỜI KHÔNG TÔI HÓA THÂN THÀNH HẠC TRẮNG
THEO CHIM TU THÂN LUYỆN ĐẠO CÓ CÁCH HAY

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 14 tháng 11 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Nam cực tinh huy bạch hạc phi
Thiên la địa võng bất năng vi
Tiên cảm tuệ tính thông thần ý
Viễn khứ nhân gian thị dữ phi.*

*Điều tri trạch thụ tác lâu thân
Nhân yêu tu chân cận thánh thân
Tự ái vũ mao cần lập đức
Tiêu dao khoái lạc miễn trầm luân.*

Dịch

Nam cực sao ngời hạc trắng bay
Lưới trời bẫy đất hết giăng bày
Chim tiên mở huệ thông thần ý
Lìa bỏ trần gian dỡ với hay.
Chim biết lựa cây dựng tháp thiền
Người nên học đạo gặp thần tiên
Rỉa lông rĩa cánh trui rèn đức
Sung sướng thanh thoi khỏi đọa trầm.

Tế Phật: Tính cảm thú gần gũi với tính người nên cảm thú cũng có khi trung nghĩa; ngược lại người đời phần đông chôn vùi nhân tính, do đó sánh với cảm thú kém xa. Bộ lông cũng là sự vinh hạnh của con người, có nhiều kẻ trong lúc

sống hạnh phúc không biết giữ gìn, đang tâm giỡn lửa tự thiêu cháy đen mặt mày, không còn mặt mũi nhìn ai nữa. Bình thường đầu mỗi người đều xức dầu, mặt thoa phấn, quý mến dung nhan, song sự trang điểm bề ngoài chẳng giúp ích được gì. Trong đám ăn mặc đẹp dễ có nhiều kẻ là cảm thú hóa thân, nhất cử nhất động đều phản bội luân thường. Nói như vậy có nghĩa là mặt mày vóc dáng trang điểm quá lộ liễu chỉ là lớp vỏ nguy trang. Nếu để ta lột mặt nạ đó ra hẳn là thấy ngay bộ mặt thực quỷ ma mới thấy hết hồn, khác hẳn chó mèo hèn mọn, chúng thật là đáng yêu biết mấy, có thể gần gũi hoài hoài. Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Thưa bữa nay thầy trò mình tới thăm chốn nào?

Tế Phật: Đến Nam Cực.

Dương Sinh: Thưa Nam Cực chắc lạnh giá lắm?

Tế Phật: Nam Cực tuy lạnh nhưng ta có thể đem sức ấm của đạo tâm ra dung hòa, nếu lòng người lạnh thì ta đem lòng nhiệt thành, chỉ hăng say ra cảm hóa cái lạnh. Bữa nay thầy trò mình tới Nam Cực để phỏng vấn tiên ông Nam Cực cùng đồng tử Bạch Hạc.

Dương Sinh: Nếu như gặp được đồng tử Bạch Hạc thì quả là ba kiếp may mắn, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới điện Trường Sinh ở Nam Cực mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Cảnh tượng ở đây vô cùng mỹ lệ, rừng cây xanh biếc, trăm hoa đua nở, dưới cầu nước chảy, bên hồ hạc trắng tung bay, lòng trắng như tuyết, mắt ngắm nhìn lòng hân hoan vô hạn. Phía trước có một tòa cung điện nguy nga trên đề dòng chữ “Điện Trường Sinh Nam Cực”.

Tế Phật: Đó là cung điện của tiên ông Nam Cực. Tiên ông cũng là vì sao trường sinh, nên còn được gọi là Trường Sinh đại đế. Ngài lãnh đạo chư tiên, tuổi đạo cao nhất, là một vị Hồn Nguyên Kim Tiên. Dương Sinh hãy theo thầy vào cung điện, lạy chào ra mắt đức ngài.

(còn tiếp)

